

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Christo Jesu addicitur Psalmus 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

circumdederunt me simul.

Pſalm. 88. 39, & ſeq. Tu vero repuliſti, & deſpexiſti; diſtulisti Chriſtum tuum: evertiſti teſtamentum ſervi tui, profanaſti in terra ſanctuarium ejus, deſtruxiſti omnes ſepes ejus, poſuiſti firmamentum ejus formidinem: diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam, factus eſt opprobrium vicinis ſuis: exaltaſti dexteram deprimentium eum; letiſcaſti omnes inimicos ejus; avertiſti adjutorium gladii ejus, & non es auxiliatus ei in bello; deſtruxiſti eum ab emundatione, & ſedem ejus in terram colliſiſtiſti; minoraiſti dies temporis ejus, perſudiſti eum confuſione Memor eſto, Domine, opprobrii ſervorum tuorum, (quod continui in ſinu meo) multarum gentium; quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Chriſti tui.

Pſalm. 142. 3, 4. Quia perſecutus eſt inimicus animam meam, humiliavit in terra vitam meam: collocavit me in obſcuris, ſicut mortuos ſeculi, & auxiliatus eſt ſuper me ſpiritus meus, in me turbatum eſt cor meum.

Sap. 2. 19. Contumelia & tormento interrogemus eum, ut ſciamus reverentiam ejus, & praebeamus patientiam illius.

IIa. 53. 4. Nos putavimus eum quaſi leproſum, & percuſſum à Deo, & humiliatum.

Thren. 3. 30, 61. Dabitur percipienti ſe maxillam, ſaturabitur opprobriis Au-diſti opprobrium eorum, Domine, omnes cogitationes eorum adverſum me.

I. Chriſto Jeſu addicitur Pſalmus 21. II. Refelluntur argumenta Adverſariorum. Primam argumentum. III. Secundum argumentum.

Chriſto Jeſu
addicitur
Pſalmus 21.

I. **Q**UONIAM ad ſequentia late patet Pſalmus viceſimus primus, & in Propoſitione ſeptima leviter à nobis perſtrictus eſt, locus poſtulat ut paulo anceps ſignificatio eſt; quaeque praesentia dum tractant, futurorum ſimulacra adumbrant. Quaedam enim Davidem ſimul & Chriſtum Jeſum, quaedam Jeſum unum reſpiciunt, ſed ita tamen, ut longe plura Chriſto convenient; & quae Davidi accommodari poſſunt, in Chriſtum Jeſum aptius etiam congruant. Ad Jeſum quidem mere iſta ſpectant: Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre: ſpes mea ab uberibus matris meae: nam quis de Davide vere id dici poſſe putet? At Chriſtus Jeſus ab ipſo ortu ſanctus fuit. Conveniunt & iſta Chriſto Jeſu ſoli, ut pluribus approbabo infra: Federunt manus meas, & pedes meos: dinumeraverunt omnia oſſa mea. Ipsi vero conſideraverunt, & inſpexerunt me: (quod congruit ad iſtud Zachariae: Et aſpicient ad me, quem conſixerunt.) Haec ſunt ejuſmodi, ut quantumvis flexa & contorta, nec Davidi, nec alii cuiquam, praeter Jeſum, aptari queant. Nec illa Davidi adjungi poſſunt, quae vocationem gentium per Chriſtum partam praesignificant: Remiſcentur, & convertentur ad Dominum univerſi fines terra: & adorabunt in conſpectu ejus univerſa familia gentium; manducaverunt, & adoraverunt omnes pingues terra. Quorum conſimilia de Chriſto praedicta habes in Pſalmo ſeptuageſimo primo: Et dominabitur à mari uſque ad mare, & à flumine uſque ad terminos orbis terrarum. Coram illo procident Aethiopes, & inimici ejus terram lingent. Reges Tharſis, & inſula munera offerent: Reges Arabum & Saba dona adducent; & adorabunt eum omnes Reges terra, & omnes gentes ſervient ei Et benedicentur in ipſo omnes tribus terra, omnes gentes magnificabunt eum. Quadrant quoque, in Chriſtum iſthac, etſi in Davidem etiam utcumque conveniunt: Deus, Deus meus, quare me dereliquiſti? quare moriens Chriſtus vociferabatur. Deinde: Ego autem ſum vermis, & non homo; opprobrium hominum, & abjectio plebis; quibus humilitatem ſuam teſtatur Jeſus, ut alias ſaepe in utroque Teſtamento, quod comprobatur Paralleliſmus noſter.

Pſalm. 21. 10.

Pſalm. 21. 18.
79.

Zach. 12. 10.

Pſalm. 21. 28,
29.

Pſalm. 71. 8,
& ſeq.

Pſalm. 21. 1.

Pſalm. 21. 7.

Subjicit Psalter: *Omnēs videntes me deriserunt me; locuti sunt labiis, & moverunt caput: Speravit in Domino, eripiat eum; saluum facias eum, quoniam vult eum.* Profus Pfalten dicas animo hæc versasse, quæ narrat Matthæus his verbis: *Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, & dicentes, Vah, qui destruis Templum Dei, & in triduo illud reedificas, salva te ipsum; si Filius Dei es, descende de cruce. Similiter & Principes Sacerdotum illudentes eum Scribis & Senioribus, dicebant, Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei: confidit in Deo, liberet nunc, si vult, eum; dixit enim, Quia Filius Dei sum.* Recta quoque & κατά λέξ cadunt ista in Christum Jesum: *Diriserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.* Sed & oblique & κατά ἔμφυξ Davidi aptari possunt, quod à Theodoro Mopsuesteno & Grotio factum est: ut sensus sit, Davidis suppellectilem fuisse vi direptam, & forte inter raptores divisam. Quod subest in Psalmo: *Erue à framea, Deus, animam meam, & de manu canis unicam meam: salua me ex ore leonis, & à cornibus unicornium humilitatem meam;* hoc ipsum Jesus Patrem orabat in villa Gethsemani: *Pater mi, si possibile est, transcat à me calix iste.* Pergit Psalter: *Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio ecclesie laudabo te:* quæ Jesu propria esse docet Paulus in Epistola ad Ebræos. Psalmo sane huic inesse prædictiones de Messia Ebræi consentiunt in Midrasch Thehillim: & in capite undecimo Thalmudici libri Sanhedrin, iis verbis Messia describuntur tempora, quæ ex Psalmo ejusdem decimo septimo commate petita esse apparet.

Matth. 27. 39, & seq.

Psal. 22. 19.

Psal. 22. 21.

Matth. 26. 38.

Psal. 22. 25.

Ebr. 2. 12.

II. Verum enimvero sententiæ nostræ repugnare videntur isthæc: *Longe à salute mea verba delictorum meorum. Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte, & non ad insipientiam mihi:* quæ causâ fuisse testatur Theodoretus, quamobrem Septuaginta Interpretes ad Christum congruere Psalmum hunc non dicerent. His etiam abutebatur Theodorus Mopsuestenus in Interpretatione duodecim Prophetarum, quemadmodum narratur in Collatione quarta Concilii secundi Constantinopolitani, ut hæc ad Christum perperam referri ostenderet. Certum quidem est Christum Jesum fuisse tentatum per omnia pro similitudine, absque peccato. Docent etiam nos Isaias & Petrus, Christum peccatum non fecisse, nec inventum esse dolum in ore ejus. Docet nos Johannes peccatum in eo non esse. Verum id quidem: at Deus tamen Christum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficiemur justitia Dei in ipso, inquit Paulus in secunda Epistola ad Corinthios. Et in illa ad Galatas: *Christus nos redemit de maledicto Legis, factus pro nobis maledictum.* De quo jam ante Isaias: *Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.* Quid si dicamus hæc ad unum Davidem spectare, ut permittit est aliquando vaticiniorum sensus? velut in secundo libro Samuelis, Dei verbis Nathan ea Davidi spondet, quæ partim in Christum, partim in Salomonem cadere possint: & hæc quidem in Christum: *Stabiliam thronum regni ejus usque in sempiternum: ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium:* hæc vero in Salomonem: *Qui si inique gesserit, arguam eum in virga virorum.* Hujusmodi tamen exceptionibus omisiss, aio nihil eorum quæ objiciuntur, comparere in Ebraico exemplari. Nam pro eo quod habet Vulgata, *Delictorum meorum, & Septuaginta, ἡ ὁμιλία τῶν ἁμαρτιῶν μου,* Ebraice legitur, *שׂוֹנוֹתַי*, hoc est, *Rugitus mei.* Thargum, *אֲבִלְיוֹתַי*, *Clamoris mei;* Aquila, *βρυγμάτων μου,* *Rugitus mei.* Theodotio, *βοήθου μου,* *Clamoris mei.* Sexta, *τῆς θνητοῦς μου,* *Precationis meæ.* Hieronymus in interpretatione Psalmorum, juxta Ebraicam veritatem, *Rugitus mei.* Commentaria in Psalmos ipsi adscripta: *Est sensus juxta ceteros Interpretes, Gemitus mei atque conatus, quibus semper populum Israël salvare quaesivi, longe facti sunt à salute mea, quam populo tribuere cupiebam; quia ipsi noluerunt recipere sanitatem.* At Septuaginta Senes, quos sequitur Vulgata Interpretatio, legebant, *שׂוֹנוֹתַי*, *Errorum meorum.*

Refelluntur argumenta Adversariorum.

Primum argumentum.

Psal. 22. 25.

Theodoret. in Psal. 22.

Ebr. 4. 15.

Ila. 53. 9.

1. Petr. 2. 25.

2. Cor. 5. 21.

Gal. 3. 13.

Ila. 53. 6.

1. Sam. 7. 13; & seq.

III. Captiunculis etiam suis legitimam Psalmi hujus sententiam adulterare conati sunt R. David Kimchi & Lipmannus, quarum pleræque Christiani dogmatis inficis scrupulum fortasse aliquem injicere, ejusdem vero consultos haudquaquam permovere possunt. Pauculas tantum attingemus de præcipuis. Penultimo versu, inquit, utuntur Christiani, ut probent Jesum in vivis manere noluisse, ne suæ nimirum mortis fructu fraudarentur, qui noxarum suarum vinculis in infernis locis attinebantur: quorum igitur clamabat moriens: *Deus meus, Deus meus, ut quid deliquisti me?* cur querebatur se non exaudiri, qui exaudiri volebat? cur Deum appellat, *Laudem Israël;* cum ab Israël Jesus ipse Deus cruciaretur? Deum ait non despexisse preces suas, nec avertisse faciem suam à se, cum preces tamen ejus despectæ sint. Futurum prædicit, ut adoret in conspectu suo omnes familia gentium, cum nullus illi cultus à Judæis aut Ismaëlitis præstitus sit. Nos Jesum respondemus Deum fuisse & hominem, nec humani quicquam, præter peccatum, ab eo alienum fuisse, ac idcirco

Secundum argumentum.

Matth. 27. 46.

Psal. 22. 2.

Psal. 21. 4.

Psal. 22. 25.

Psal. 22. 28.

Pro-
prio
rum
i ad-
mum
com-
mere
catris
orta
: Fi-
deri-
t me,
vidi,
hant,
r, &
sa fe-
rimia
vi of-
Ebrai-
catum
.....
puos,
e ver-
n re-
sistat.